

Подільська Зоря

**ЗСУ – це коротке слово сьогодні на устах
і в думках кожного.**

**Для нас – це захист і Перемога.
Для ворога – неминуча смерть і ганьба.**

Вітаю Захисників і Захисниць із Днем Збройних сил України - святом справжньої мужності, відваги та героїзму!

Щодня тисячі бійців ЗСУ захищають країну на передовій, невтомно несуть службу на землі, у воді і в повітрі.

Щира подяка за геройче виконання військового обов'язку і рішучість на полі бою.

Завжди пам'ятатимемо подвиг тих, хто віддав своє життя за Україну.

Надію українців на світле майбутнє неможливо здолати, тому що ми віримо в Збройні сили України!

Переможемо! Очистимо українську землю від російських окупантів!

**Начальник Вінницької обласної
військової адміністрації Сергій БОРЗОВ.**

**Шановні депутати, працівники та ветерани органів
місцевого самоврядування!**

Щиро вітаю Вас з Днем місцевого самоврядування! 7-го грудня, наше професійне свято, відзначаємо ми його в нелегких умовах, які поставили перед місцевою владою усіх рівнів нові виклики. Та українські управлінці до сьогодні впевнено їх долають, показуючи свої найкращі риси: наполегливість, самовідданість, професіоналізм, організованість, відповідальність, принциповість та патріотизм.

Війна об'єднала працівників місцевого самоврядування навколо спільної мети - стати надійним тилом для наших воїнів, опорою для внутрішньо переміщених осіб та надійним захистом для всього населення громади. День у день всі спеціалісти невтомно й відповідально працюють задля досягнення цієї мети.

Вітаю всіх причетних із професійним святом та бажаю здоров'я, витримки, терпіння, оптимізму та нових кар'єрних здобутків. Єднаємося та працюємо далі задля розвитку нашої громади та перемоги України!

**Олександр КОВІНЬКО,
голова Вороновицької територіальної громади.**

Із Днем місцевого самоврядування!

7 грудня в нашій державі відзначається свято народовладдя - День місцевого самоврядування.

З цієї нагоди висловлюю вдячність усім працівникам органів місцевого самоврядування, депутатському корпусу за сумлінну і самовіддану працю, професіоналізм.

Цьогоріч ми продовжуємо працювати в особливих умовах, в умовах повномасштабної війни, тому функцій додалося. Але я впевнений, що ми з усім впораємося і вже невдовзі будемо разом відзначати нашу Перемогу.

Вітаю всіх причетних із професійним святом та бажаю здоров'я, мирного неба, витримки, терпіння, оптимізму та нових професійних здобутків.

**Із повагою, Сергій СИТАРСЬКИЙ,
голова Агрономічної територіальної
громади.**

**Шановні представники органів місцевого самоврядування,
депутати, активісти самоврядних органів!**

З нагоди Дня місцевого самоврядування прийміть най-щиріші вітання!

Дійсно, це свято людей, яких обирає суспільство: людей активної позиції, лідерів громад.

Нехай цей урочистий день додаст усім нам сил і на-снаги на добре справи, впевненості у мирному майбутньому нашої держави, порозуміння і єдності задля добра і благополуччя українського народу. Нехай кожен спільній крок, який ми робимо, буде спрямований на підвищення якості життя наших громадян.

Бажаю вам міцного здоров'я нових звершень, успіхів, ефективної співпраці та значущих досягнень у розвитку кожної громади та Вінниччини загалом.

**Із повагою, начальник Вінницької
районної військової адміністрації
Віталій УРДЗІК.**

**7 грудня в Україні відзначають
День місцевого самоврядування**

Нині, під час широкомасштабного вторгнення РФ, місцеве самоврядування в Україні відіграє важливу роль у зміцненні державності та її обороноздатності. Під час війни наша відповідальність збільшилась в рази. Від злагодженості та професійності місцевого керівництва сьогодні залежить не тільки рівень життя громадян, а й їхня безпека.

Саме ми, представники місцевого самоврядування, депутати, знаходячись найближче до людей, найкраще знаємо їх проблеми та робимо усе можливе, щоб їх вирішити.

З нагоди свята широ дякую усім працівникам місцевого самоврядування за повсякденну нелегку працю заради розвитку наших населених пунктів. Зичу терпіння, здійснення всіх задумів, невичерпної енергії, найкорішої Перемоги над ворогом та мирного неба над нашими селами.

**Із повагою, Василь РОМАНЮК,
голова Якушинецької сільської ради.**

**Подарунок до Дня ЗСУ
воїнам-землякам**

Дніми голова Якушинецької громади Василь Романюк отримав звернення-запит від воїнів-земляків із 110-ї окремої механізованої бригади імені генерал-хорунжого Марка Безручка.

На прохання жителя Якушинці Валерія Бобика, який нині боронить нашу державу підбиваючи разом із побратимами на Авдіївському напрямку, його вчитель Сергій Войтко передав Василю Романюку прапор підрозділу, де Валерій проходить службу.

Також передав прохання допомогти у придбанні тепловізура, який дуже необхідний для виявлення ворогів, котрі активізуються вночі.

Уже через декілька днів за рахунок коштів, які здали усі члени колективу Якушинецької сільської ради, необхідний прилад вдалось придбати, усього було витрачено - 86 000 гривень.

«І ось 6 грудня, у професійне свято наших воїнів - День Збройних Сил України було передано для нашого земляка Бобика Валерія усе запитуване - тепловізор, павер-банк, смарт-батарею та солодощі у привітання.

Дякую нашим воїнам за сміливість, незламність, за те, що стримуєте і щоденно метр за метром гоните ворога з нашої землі.

А також та усьому колективу за постійні донати та небайдужість, ми не маємо права забувати що війна триває і наша допомога потрібна там щоденно» - наголосив Василь Романюк.

Вітання з 90-річчям жительці Медвежого Вушка

Ганну Миколаївну СІРЕНКО вітала заступниця Агрономічного сільського голови - Тетяна Закревська.

Ювілярки подякували за невтомну працю, вручили грамоту-вітання та побажали міцного здоров'я, бадьорості, добра, щастя, Божого благословення, довголіття і всіх земних благ.

Ганна Миколаївна народилася 3 грудня 1933 року. Довгий час пропрацювала бухгалтером статистичного управління. Ювілярка виростила 2 дітей, має 3 онуків та 7 правнуків.

У своїй дев'яносто іменинниця почувається добре, має хорошу пам'ять та охоче ділиться спогадами своєї життєвої ниви.

Від усього серця вітаємо Вас! Такий ювілей - дуже важлива і значима подія, адже далеко не кожному судилося зустріті настільки поважний вік.

Бажаємо, щоб здоров'я не підводило, життєлюбність і оптимізм ніколи не припинялися, а близькі люди радували своєю турботою та увагою. Нехай кожен день дарує радість і позитивні емоції, адже це є запорука довголіття.

"Ветеран-Кухня з нуля"

У Центральному міському парку імені Леонтовича у Вінниці відбувся сімейний благодійний фестиваль "Ветеран-кухар з нуля". Гості заходу мали змогу побачити змагання серед команд ветеранів та волонтерів під керівництвом шеф-кухарів, май-

стер-класи, ярмарок, аукціон, лотереї та можливість спробувати страви польової кухні.

Метою фестивалю став збір коштів на завезення та техобслуговування 50 карет "швидкої" для фронту. Їх безкоштовно надають партнери з Латвії.

Головними учасниками заходу стали самі ветерани та їхні родини, які куховарили спільно з волонтерами. Для усіх команд поставили фіксовану суму-донацію за страви. Перша - 50 гривень, друга - 100. Поза конкурсом участь у фестивалі взяла ветеран АТО Сергій Столляр. Чоловік 3 роки ніс службу у 72-ї окремій механізованій бригаді. Нині має інвалідність 2 групи та допомагає військовим "я може".

Загалом учасники фестивалю готовили на традиційні українські страви: борщ, пампушки, плов, банош, рибну юшку, картопляне пюре, булгур та інші страви.

Віддали життя за Україну!

В Агрономічній громаді попрощалися з Героєм - **Віктором ДОМБРОВСЬКИМ**.

Віддати шану оборонцю прийшли рідні, бойові побратими, друзі, однокласники та жителі громади.

Віктором Вікторовичем народився 24 березня 1991 року в селі Медвеже Вушко.

В 2008 році закінчив місцеву школу. Одразу після закінчення навчального закладу - служба в армії. Потім робота на будівництві.

23 лютого 2023 року призваний на

службу, двічі поранений.

Він мав би жити, працювати, радіти кожному дню, створити сім'ю та ростили своїх діток, бути опорою та підтримкою для батьків, але кривава війна розтоптала всі плани, обірвала молоде життя...

24 листопада обірвалося життя молодшого сержанта Домбровського Віктора поблизу н.п. Галицинівка Донецької області.

У мить прощання на кладовищі звучав Державний Гімн України та постріли пам'яті. Сліз не стримував ніхто, бо в цій біді немає байдужих.

Низький уклін та безмежна вдячність Герою за захист рідної землі та майбутніх поколінь! Щирі співчуття від усіх жителів громади рідним та близьким Віктора! На жаль словами не загоїти в серці болючу рану втрати. Вічна пам'ять і слава Герою!

Володимир БОНДАРЕНКО народився 29 вересня 1985 року у Вороновиці. Навчався у Вороновицькій школі, закінчив вище професійне училище будівельний факультет, адже мав золоті руки, чим і заслужив гарну репутацію у цій професійній сфері.

За свої короткі, але плідні 38 років життя досягнув багатьох цінних щабелей, а саме: з дружиною Іриною, створив міцну, щасливу, люблячу сім'ю, в якій народилася прекрасна донечка Софія. Був справжнім чоловічим тілом та взірцем для своєї родини.

Люблений та турботливиий син, брат, зять, хрещений. Справжній та вірний друг, який знат, що таке бути другом!

Володимир є ГЕРОЄМ для своєї сім'ї для України. Він був Людиною з великою літерою з добрим, світлим та чуйним серцем і цей рідкісний нині скарб, золоте серце, залишив в пам'ять та передав цей дар своїй донечці. Для усіх нас полеглий Герой є взірцем відваги та самопожертви, і назавжди залишиться у нашій пам'яті вірним сином українського народу та відважним воїном.

Уся громада висловлює співчуття рідним і близьким та схиляє голови у великий скорботі. Вічна та світла пам'ять Герою!

Знову сумна звістка у Стрижавській громаді. Під час виконання бойових завдань загинув Герой - **Сергій ЛІВАРЧУК**.

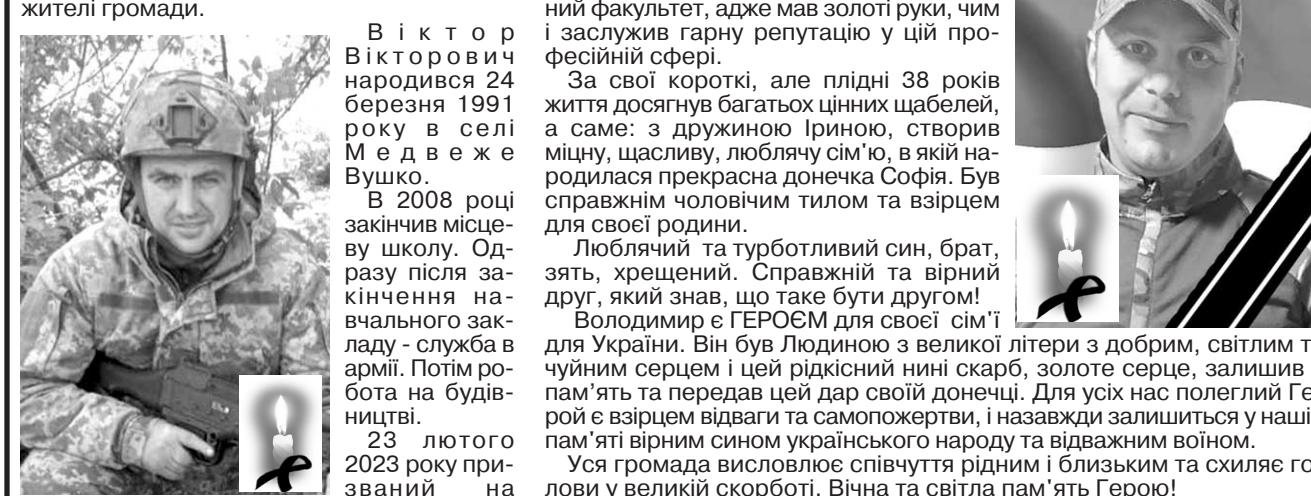
Сергій народився в селі Брусилівці 16 вересня 2001 року. Закінчив 9 класів Пеньківської СЗШ I-III ступенів. Згодом здобув освіту у вищому художньому професійно-технічному училищі №5.

У 2021-му був призваний до армії та проходив службу у військовій частині А1356 у бригаді тактичної авіації. Помер 2 грудня.

Удома залишилися батько Микола Іванович, мама Ольга Йосипівна, брати Олександр, Станіслав, Микола, Андрій, троє племінників і кохана дівчини Олена.

Щиро співчутуємо родині та близьким Сергія. Це глибокий біль і спільна втрата.

Вічна шана і пам'ять Герою!

Пекли та розмальовували печива для воїнів

У перший день зими, за дочученням голови Якушинецької громади Василя Романюка, за ініціативи начальника Служби у справах дітей Юлії Кучер, поліцейського офіцера громади Олега Близнюка та інспектора ювенальної превенції Валерія Кравчука, за безпосередньої підтримки та організації представника Благодійного Фонду "Будинок Надії" Богдана Радченка, в селі Зарванці, було організовано захід для дітей

Якушинецької громади по виготовленню та розпису різдвяних імбирних пряників. Приміщенням, матеріально-технічною базою забезпечив Фонд.

Хлопчики та дівчатка завзято взялися самостійно виготовляти понад 100 різдвяних пряників, потім прикрасили їх глазур'ю в патріотичних кольорах.

Кулінарні вироби виготовлені дітками напередодні відзначення Дня Святого Миколая буде направлено українським захисникам із 120 ОБР та військової частини А-1737.

Лука-Мелешківська громада знову у жалобі...

Страшна війна без жалю забирає життя наших захисників та вірних синів України...

23 листопада під час виконання бойового завдання загинув 37-річний житель села Яришівка, солдат **Андрій БІКОВСЬКИЙ**.

Схиляємо голови в глибокій скорботі. Світла пам'ять про Андрія назавжди залишиться в наших серцях.

В цю гірку хвилину висловлюємо слова співчуття родині, друзям, побратимам загиблого воїна. Сумуємо разом з Вами, підтримуємо в цей важкий час.

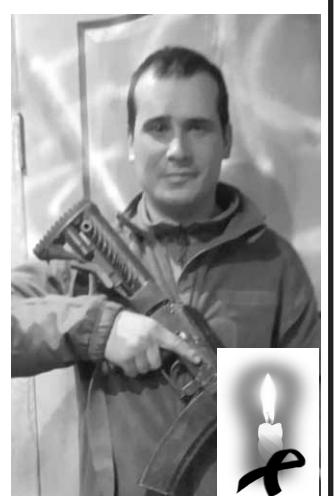
Вічна пам'ять та слава Герою!

Трагічно загинув мешканець села Тютьки, солдат - **Олександр КОСТЮК**. у січні Олександру могло б виповнитися лише 29 років, однак кривава війна обрвала його життя.

Важко передати словами горе батьків, які втратили сина, дружини, які втратили чоловіка, діточок, які назавжди втратили батька.

Біль від втрати не за живе ніколи, але нехай Вас підтримує думка про те, що Ваш Сашко віддав своє життя за рідну Україну, за свій народ і загинув, як справжній воїн, як справжній герой на полі бою.

Герой не вмирає, їх пам'ятають вічно!!!!

Герой не вмирає, їх пам'ятають вічно!!!!

ІНФОРМУС ВІННИЦЬКА РАЙОННА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

Президент України Володимир Зеленський відзначив державними нагородами двох воїнів із Вінницького району, які загинули, захищаючи Україну від російської агресії

Віталій Урдзік, начальник Вінницької районної державної адміністрації, вручив ордени "За мужність" III ступеня (посмертно) сім'ям загиблих.

Один із Героїв, **Олексій Міхеєв** народився у місті Вінниці 23 липня 1992 року. Там закінчив 21 школу та навчання у Вінницькому технічному коледжі по спеціальності "технічне обслуговування радіотехнічних пристрій". Проживав у селі Зарванці. Олексій був дуже активним, відвідував тур-клуб у коледжі, брав участі у міських, обласних змаганнях, де неодноразово здобував відзнаки.

Військову службу проходив у місті Житомир. З перших днів повномасштабного вторгнення був призваний на службу до лав ЗСУ. Мужньо захищав державу.

"8 серпня 2022 року їх підрозділ був обстріляний із ворожого танку. Вся рота загинула. Олексій був важко-поранений, боровся за життя ще два дні, - розповідає сестра воїна Катерина. - Помер 10 серпня у лікарні в Запоріжжі".

Ще один Герой, **Василь Ляшко**, народився у селі Мізяківські Хутори. Він закінчив місцеву школу та Вінницький центр професійно-технічної освіти №1. Працював у Стрижавській виправній колонії, а потім у військових частинах. Був справжнім патріотом України і вже у 2014

році пішов добровольцем захищати країну в зоні АТО.

Під час повномасштабного вторгнення Росії Василь Ляшко знову став на захист України. Він служив у 131-му окремому розвідувальному батальоні, 59-й окремій мотопіхотній бригаді та 110-й окремій бригаді територіальної оборони у Запорізькій області. 28 липня 2023 року Василь Ляшко загинув під час артилерійського обстрілу в Авдіївці.

Ми дякуємо нашим Героям за мужність та відвагу, які вони проявили, захищаючи Україну від російської агресії. Їхній подвиг ніколи не буде забутий.

"Люди з великим серцем!"

Щорічно, 5 грудня, увесь світ відзначає Міжнародний день волонтерів, установленій Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй у 1985 році.

Волонтери - це творці позитивних змін. Вони вносять новаторські ідеї та рішення, сприяючи більш ефективному вирішенню проблем і наданню підтримки тим, хто цього потребує. Українцям завжди були властиві традиції взаємодопомоги, і правомірно 2014 рік можна вважати визначальним для українського волонтерства, коли воно перетворилося з окремих випадків у потужний громадянський рух.

В часи воєнних випробувань волонтерство в Україні стає живим серцем нації, що б'ється в ритмі добра та надії. Ці герої не лише надають допомогу на передовій, але й об'єднують громади Вінницького району в спільній меті. Ваша неоцінена моральна підтримка наших

військових та мирних мешканців допомагає утримувати дух та впевненість у перемозі. Дякуємо вам за велику душу та теплі серця!

Із повагою начальник Вінницької районної військової адміністрації
Віталій УРДЗІК.

Подарунки для ЗСУ

Уже вкотре небайдужі жителі Вороновицької громади допомагають та підтримують Збройні сили України та поранених бійців.

Із особливим ентузіазмом всі дружньо готовали по-

дарунки до Дня Святого Миколая бійцям ЗСУ. Збиравли продукти харчування, консервації, домашні смаколики та необхідні речі бійцям на фронт для виконання боївих завдань.

Педагогічні колективи Вороновицької територіальної громади, батьки та школярі малювали малюнки, робили різноманітні власноруч композиції, писали листівки пораненим з побажанням швидкого одуження та повернення до рідних домівок.

Печиво, цукерки, кава, чай, різноманітні смаколики, листи, малюнки зі словами підтримки - усе це волонтери команди Вороновицької громади збирають та передають військовим на передову напередодні різдвяно-новорічних свят!

Щиро дякуємо всім небайдужим жителям за допомогу, активну громадську позицію та щи-

Спільна місія: Підготовка офіцерів громади для забезпечення безпеки та порядку

Вінницька область продовжує новий етап у зміцненні правопорядку та безпеки. Під гаслом "Я - ТУТ, щоб оберігати, захищати, жити та працювати!" ще 200 поліцейських візьмуть на себе відповідальність стати офіцерами громад.

Начальник Вінницької обласної військової адміністрації Сергій Борзов, особисто привітав майбутніх офіцерів, які розпочали навчання на базі Харківського університету внутрішніх справ у рамках проекту "Поліцейський офіцер громади".

Начальник ОВА **Сергій Борзов** звернув увагу на важливість взаємодії та комунікації між поліцією, органами місцевого самоврядування та громадянами. В умовах війни безпека та справедливість залишаються пріоритетом, і від майбутніх офіцерів залежить, як ці цінності будуть забезпечені.

Сергій Борзов закликав майбутніх офіцерів бути вірними присязі та виваженими у прийнятті рішень. "Тільки так ми зможемо перемогти", - наголосив він.

Слава Україні!

У День Святого Миколая відівали сім'ї дитячих будинків сімейного типу, які переміщені з Херсонської та Донецької областей у Вінницький район.

У Тиврівській громаді в сім'ї виховується 6 дітей, в Сутисківській громаді виховується 10 дітей.

Віталій Урдзік начальник Вінницької районної військової адміністрації подякував батькам-вихователям за їх підтримку, любов та щоденну копітку працю у вихованні дітей. Побажав усім здійснення мрій та найшвидшої перемоги.

рий внесок у нашу спільну майбутню Перемогу! Пам'ятмо, що наша маленька допомога - це шлях до нашої спільної, великої Перемоги над ворогом.

«Гість тижня»

Валентина Погребняк - уродженка Бахмута, людина у Вінниці відома. Відома, насамперед, як волонтерка й засновниця ГО "Народна територія щастя". Але не всім, хто знає Валентину з "волонтерського" боку, відомо про те, що вона ще й талановита та різnobічна майстриня. Жінка вже давно виготовляє унікальні ляльки-мотанки, а нещодавно взялася створювати воскові вінки - такі, в яких подільські дівчата ішли до шлюбу впродовж значної частини ХХ століття. І якщо ляльки-мотанки останнім часом стали досить поширеним заняттям рукодільниць, то про виготовлення воскових вінків цього сказати не можна.

Пані Валентина створила більше тисячі ляльок-мотанок. У жінки - ціла колекція народних оберегів. Усі вони виконані з подільським орнаментом, кожна лялька унікальна та за словами майстрині "має свій характер". Готові ляльки вона називає сувенірами, а щоб вони стали оберегами - людина має виготовити ляльку-мотанку власними руками. Валентина Погребняк допомагає їх зробити на майстер-класах. Також у доробку пані Валентини більше десятка ростових ляльок-мотанок висотою 1,8 м в автентичному одязі кінця XIX - початку ХХ ст. Окрім мотанок в колекції майстрині зберігається багато унікальних та старовинних речей, буси, сорочки та спідниці, яким понад століття. Стародавній одяг пані Валентина викупила у колекціонерів з різних міст України. Майстриня постійно поповнює колекцію власних виробів з українською душою. А нещодавно здійснилася давня мрія пані Валентини про персональну виставку. Ростові ляльки та інші поробки жінки нині зайняли чільне місце у Трипільському етно-історичному комплексі на Київщині.

- Творчість у мене в крові. Мої бабусі і по татовій і по маминій лінії дуже талановиті люди. Вони майстерно шили, вишивали, в'язали, мотали ляльки. Цю любов до творчості вони передали й мені. Лялька-мотанка - прадавній український талісман, частинка нашої культури, тієї української автентичності, яку так сильно хочуть знищити рашістські окупанти. Я захоплююсь цими ляльками з дитинства, але робити їх почала декілька років тому. На це мене наштовхнула історія, яка трапилася зі мною в 2014 році. Я волонтерка, і одного разу, перебуваючи на сході країни, потрапила під обстріл. На моєму одязі була крихітна лялька-мотанка, до якої я звернулася за допомогою. І цей оберіг мене врятував: всі снаряди пролетіли повз нас. Кожна лялька-мотанка є стовідсотково авторською, і тому, вона ніколи не втратить своєї актуальності. Найчудовіше

те, що мотанку може зробити кожен, і у кожного вона буде своя, неповторна і тому прекрасна. Лялька дає змогу висловити і зберегти емоції тієї миті і тієї події, коли і для чого вона була створена. Для

мене лялька-мотанка - це матеріалізована емоція, - наголошує майстриня.

До речі багато ляльок-мотанок пані Валентина подарувала, є її ляльки й за кордоном. А дніми ляльку-мотанку "Берегиня роду" передадуть американському президенту Джо Байдену.

- Над створенням ляльки-мотанки "Берегиня роду" працювала декілька днів. На голові голові у неї український вінок, а в руках семеро немовлят. Завдяки співпраці із ГО "Асоціація жінок Америки" саме ця лялька поїде до Білого дому, - наголошує майстриня.

Виготовлення українських весільних вінків - захоплення нове для пані Валентини. В її колекції уже сім таких виробів, кожен по-своєму особливий. Свій перший вінок жінка зробила аби відтворити мамин весільний вінок. Згодом почала створювати не тільки білі, але й кольорові прикраси.

- Розпочинаючи роботу була переконана, що будь-який елемент традиційного одягу не надто складний у відтворенні. Точніше, що він не вимагає якихось особливих інструментів і пристосувань, адже виготовляли їх люди, які не мали особливих статків і якоїсь спеціальної освіти. Так і виявилося: створення вінка вимагає копіткої праці, але нічого захмарного в цьому процесі немає: потрібні елементарні, всім доступні матеріали, бажання і час. Ну і ще певне естетичне бачення, адже йдеться про річ, яка має прикрасити дівчину, - розповідає майстриня. - Робота нескладна, але копітка. Простенький віночок можна зібрати за день, але це цілий день - від ранку до смерканку. Але все залежить від

запланованої кількості елементів. Чимало часу витрачається на виготовлення квіточок, листочків. Але найбільше часу забирають восковиці. А подільські вінки славляться саме тим, що на них багато восковиць: є вінки, створені тільки з них. Тому, звісно, я ділую таку роботу на частини. Спершу змальовую кожну квіточку і листочок, а потім роблю схему. Це на перший погляд здається важко, але якщо цим займатися, то робота - в наслоду.

Пані Валентина розповідає, що нині працює над колекцією воскових вінків, які будуть представлені в Трипільському етно-історичному комплексі. Для цього потрібно виготовити 20-25 виробів. Окрасою колекції має стати трипільський польовий вінок, який майстриня, під час відкриття виставки, презентує відомій українській співачці.

Також Валентина Іванівна продовжує активно волонтери, допомагати ЗСУ, переселенцям, дітям-сиротам, людям похилого віку, не забуває й про "братів" наших менших. Реалізовує низку мистецьких проектів, зокрема "Українська піч мандрує світом". В рамках зазначеного дійства жінка разом із коліжанками з ГО "Народна територія творчості" готовять смачні старовинні традиційні українські страви та напої. Майстриня готова передати свої знання та вміння нинішньому поколінню, аби відродити давню українську весільну традицію. Зараз пані Валентина мріє про єдине - перемогу і чим може завжди допомагає українській армії.

«Мій «солодкий» терен»

Аліна натиснула на кнопку дверного дзвінка: «Дзвірінь, дзвірінь». Яке це щастя – дзвонити у двері власної квартири. Ті самі двері, які вже звикла відчиняти ключем, бо за ними ті ніхто не чекав. Хіба що кішка. Мурка завжди зустрічала її, і як тільки Аліна заходила, терлась об її ноги, радісно муркочула. Який мелодійний цей дзвінок! Дівчина знову натиснула на нього: «Дзвірінь, дзвірінь...» Як довго ним ніхто не користувався: чужі не приходили, подруги зникли з її життя, а у мами були запасні ключі...

...Вони познайомились на випускному. На дорослого хлопця з чорним кучерявим волоссям та гітарою в руках звернули увагу всі дівчата. Він був другом Аліниного однокласника Олега і колишнім випускником школи. Після успішної здачі сесії приїхав додому на канікули. Олег запросив його на свято. Максим легко «впісався» в компанію, напевно, ще й тому, що їхня Тетяна Петрівна теж була його «ласною».

Світанок вони зустрічали під гітару. Максим весь час був в оточенні однокласників. Ім було цікаво дізнатися з перших вуст про вступ до вишу та навчання. Дівчата знаходили будь-який привід, аби зайвий раз привернути увагу хлопця. Найбільше намагалася Алінина подруга Оля. Аліна у тих «змаганнях» участі не брала, хоча Максим їй сподобався.

Вона спостерігала, як пробуджується природа. Дивовижно, але спати не хотілось. Можливо, тому, що так п'янко тривожив «перехід» у доросле життя?!

Аліна помітила поруч колючий кущ з недозрілими ягодами.

- Це – терен, – почула мало не над самим вухом і відчула на плечах тепло від піджака. – Обережно, він колючий.

- Не такий вже й колючий, – відповіла дівчина, доторкнувшись до гілок з ягодами. Вона не дивилась на співбесідника: чомусь знала, що поруч стоїть Максим.

- Я помітив, що ти не любиш компанії?

- Чому? Просто сьогодні особливий випадок. Боюся упустити щось важливе. От гарний кущ побачила.

- Я люблю терен. Шкода, що достигає у вересні, тому вже кілька років не куштував його.

— Дивно, його ягоди – сині. То чому ж слова у пісні: «Чорні очка, як терен»?

- Коли пилок з ягоди стерти, вона – темносиня, майже чорна...

Договорити їм не дали. Спочатку підбігла Оля, а потім і вся компанія. Максимові знову довелося взятися за гітару.

Ольга, побачивши на Аліні Максимового піджака, здивовано запитала:

- І коли це ти встигла Максима «захомутати»?

- Нікого я не «хомутала». Він сам.

- Що – сподобався?

- Він, здається, всім сподобався. Ти он й про мене забула.

- Що ти, Аліночко, не забула я про тебе, ти ж моя подруга!

Хлопці проводжали дівчат додому всім класом під гітару, вже як сонце стояло високо у небі. Аліна жила найближче, тому й відокремилася від гурту майже непомітно. Піджака Максимові передала через Олега.

Подруга раптово змінила плани: тепер вона не їхала разом з Аліною до Києва, подалася вступати до одеського вишу. Того, де навчався Максим. Про це Аліна дізналася згодом, коли Оля почала передавати «привіти» від хлопця. Казала, що вони зустрічаються. На тому спілкування подруги завершилося.

Аліна перестала цікавитись новинами з Одеси, її головним захопленням стало навчання. Додому приїжджає рідко, даючи перевагу підробітку під час канікул. Так її вистачало на потрібні витрати, бо хоч і навчалася за державний кошт, не хотіла зайве навантажувати матір, якій і так було нелегко самій виховувати доньку.

Він нахабно увірвався в її життя під ніком «Терпкій». Спочатку Аліна просто читала його посилання «про погоду» й не відповідала. А потім зацікавилася. «Терпкій» став її другом, якому могла довіритись, як подругі. Він радив, заспокоював, радів успіхам, відав з днем народження так, що вона створила окрему теку з цими привітаннями і не раз перечитувала їх. Вони дружили тільки в інтернет-мережі. «Терпкій» – єдиний, хто знав про Алінине кохання без відповіді. Напевно, тому за кілька років спілкування жодного разу не прозвучала пропозиція зустрітися...

* * *

Цього вересневого дня Аліна «осідлала» велосипеда і поїхала на чергову «зустріч» з терновим кущем. Вона вже рік працювала у рідному місті, повернувшись після закінчення вишу. Жила одна: мама вийшла заміж і мешкала у вітчима.

Це вже вдруге вона свій день народження збиралася розпочати з пригощанням терновими ягодами. Їх терпкій кислуватий смак нагадував їй про «чорні очка, як терен» і кучеряве волосся.

Над річкою стелився туман, пташки співали, вітаючи іменинницю, і навіть сонечко лагідно огортало її своїм теплом так, що їзда на велосипеді приносила задоволення. Он же й кущ видніється.

Аліна енергійніше натиснула на педалі та вмить наїхала на чоловіка, який зненацька перетнув її дорогу. Вона впала і, як маленька, обійняла себе за коліна. На очі настрикли сльози. Чоловік, видно, не сильно постраждав, бо почав вибачатись і пропонувати свою допомогу. Аліна намірилась висловити йому все, що про нього думає, підняла голову і зомліла: перед нею стояв Максим. Коротко стрижене волосся на голові мало нагадувало кучері, але очі... Їх не могла забути.

Максим допоміг піднятися. Трохи поболювало коліно. Він зненацька ухопив її за руки і поніс до тернового куща.

- Що ти робиш?! Пусти мене! Що Ольга скаже?!

- Яка Ольга?

- Твоя дружина і моя подруга. Вона казала – живеть разом!

- Немає у мене дружини. І з Ольгою ми вже давно перестали спілкуватися, з того часу, як ти мені «привіти» не передаєш, - відповів він і, нахилившись до неї, ніжно промовив: «Ти мій «солодкий» терен...»

* * *

Вони одружилися за місяць. Бо, виявляється, знали один про одного все. Біля тернового куща Максим розповів їй, як зустрівши в університеті Ольгу, попросив у неї номер телефону подруги. А та відповіла, що у Аліни є хлопець і ні варто заважати їх любові. Але «привіт» обіцяла передати. Після закінчення університету, Максим працевлаштувався в Одесі, але з Ольгою більше не бачився. Телефон Аліни він роздобув у Олега, але побоявся наскодити Аліниному щастю. Так у житті дівчини з'явився «Терпкій».

Несподівано, поєднавшись з коханим, серед інших задоволень дівчина відкрила для себе ще одне: дзвонити в двері. Максим працював дистанційно, тому майже весь час був у домі.

- Навіщо ти відриваєш його від роботи? – здивувалася, дізнавшись про нове «захоплення» доньки, мама.

- У тебе ж є ключі!

- Ти не розумієш. Це таке щастя, коли тобі хтось відчіняє, коли тебе чекають!

Дзвірінь, дзвірінь. За дверима почулися кроки, повернувся ключ у замку, клацнула ручка...

- Привіт, кохана! Ключі забула?

Перш ніж отримати ніжний поцілунок, помітила, що Мурка кружляє, гордовито піднявши пухнастого хвоста, навколо її коханого, третяє об його ноги. Немов розуміє, що не в ключах тут справа... Просто терен насправді солодкий.

Людмила ШЕЛИХ.

- Привіт, Валерчику, що, матусю приїхав відвідати?

- Приїхав, але запізнився. Шкода, попрощатися не встиг... Правда, тиждень тому був у неї, після інсульту стан поліпшився. Сподівався, що ми ще з нею порадіємо життю...

- Дуже співчуваю тобі, це була дорога й для мене людина, ти ж знаєш. У тебе дві донечки є, ще й всиновлені, не один залишається.

- А ти не знала? Я вже двох онуків маю, хлопчика і дівчинку, я вже дід!

- Та невже? Рада за тебе, молодець!

- Ти так справді вважаєш, що я – молодець?

- Авжеж! Ти, мабуть, іх усіх любиш...

- Та звичайно, я змалку батьками навчений любити!

...Середню школу Валерій закінчив досить непогано, але вступати до вишу чи технікуму не хотів, бо манили дороги. Тож здобув професію водія, пішов в армію. Один рік прослужив і...

- Мамо, тату, зі мною щось таке неймовірне котиться! зателефонував додому.

- Що трапилося, мій рідненький?- перелякалася Тетяна.

- Я закохався і одружуюсь!

- А що, горить? Повернешся з армії, гарне весілля влаштуємо.

- Дівчина вже вагітна, приїздіть!

Невисока на зріст, мила Світлана батькам припала до душі. Згодом радили народженю Надії. Валерій почувався від щастя на съомому небі. Відслужив, улаштувався на роботу водієм вантажівки. Постійний рух, зміна краєвидів за вікном кабіни. Щодня дорога стелилась під колеса, неначе рушник долі. Вдома простягалася до нього рученята й радісно всміхалася маленька донечка, привітно зустрічала дружину. Так і жили.

Однак постійні рейси зятя до інших міст почали драту-

вати тещу. «Неначе квартирант тут мешкає, ні за холодну воду не береться», – бурчала вона як тільки Валерій переступав поріг дому, й псуvala настрай молодому подружжю, провокуючи скандали. Одного разу не витримав, грюкнув дверима. Світлана не хотіла позбавлятися маминії допомоги, не поїхала з чоловіком. Поступово справа дійшла до розлучення. Донька залишилась з мамою, проте завжди відчуває батькову фінансову підтримку і любов. Це вона виросла (якщо забігти в цій історії наперед!) і подарувала Валерію двох онуків.

Повернувшись додому. За рік зустрів старшу за себе розлучену Вілену з дитиною. Одружилися. Мама Тетяна й слова проти не сказала, аби Валерчикові очі знову світилися радістю. Та йому й тут не пощастило. Можливо, знову винувата робота на колесах. Народилася й підростала Алічка, але доглядала її у відсутність Валерія старша Віленіна донька Оксана. Дружина стала на невірну стежку, частенько зазирала в чарку. Обома дівчатками опікувалася й бабуся Тетяна. Вони обидві, знову ж забігаючи наперед, віддічили її за турботу своєю любов'ю та увагою до останнього подиху.

Довелося Валерію зробити спробу номер три в осібистому житті. Оженився на мудрій, розважливій і стриманій бібліотекарці Катерині. Душа в душі, як можиться, живуть у шлюбі вісім років. Діток Бог не дає, тож насолоджуються спілкуванням з Валерчиними доньками та онуками.

Всі вони дружать між собою. І треба ж таке – на поминальному обіді після поховання Тетяни за столом усі три (Надія з Миколаєва приїхала!) сиділи напроти мене. З якою ніжністю згадували бабусю Таню, скільки теплих слів почула я про Валерія! «Мій тато сказав, мій тато надіслав, мій тато зробив...» – говорили то одна, то інша з великою повагою. Незважаючи на сум, я раділа за Валерія, якого батьки дуже любили, а він ту любов нащадкам дарує.

Підішла до нього попрошатися, дісталася з гаманця триста гривень на підтримку, бо на поминальному обіді чого тільки не було, це ж усе дорого коштує. І стала свідком розмови: його рідна тітонька Галя по батьковій лінії простягнула руку з тисячею гривень зі словам: «Візьми, племінничку, що можу...»

- Ви що, тьотю, придумали, заховайте ці гривні негайно! Я міцно стою на ногах, і спроможний сам віддати данину поваги до своєї любої матусі. Я все зробив, як веліла соцість. А пам'ять житиме в мені вічно, як і біль втрати...

**Розповідь Наталії ГАВРИЛЮК
записала Таїсі**

Кулінарні цікавинки

Грибний суп з перловою крупою

Нам потрібно: 300 г печериць, 300 г картоплі, 30 г перлової крупи, цибулина, 1 л води, 2 ст.л. олії, сіль, чорний мелений перець за смаком.

Приготування. Перловку промийте і покладіть в киплячу воду, зменшіть вогонь і варіть близько 30 хвилин. Цибулю почистіть, наріжте чвертькільцями і обсмажте на олії. Гриби наріжте скибочками і додайте до цибули. Обсмажте до випаровування рідини. Картоплю почистіть і наріжте кубиками, додайте в суп. Через 10 хвилин додайте в суп гриби з цибулею, посоліть і поперчіть за смаком. Варіть ще близько 10 хвилин.

Грибна солянка

Нам потрібно: 0,5 кг свіжої капусти, 0,5 кг квашеної капусти, 0,5 кг шампіньонів, 30 г сушених грибів, 2 цибулини, 2 моркви, 2-3 помідора, 2-3 лаврових листочки, 5 ст.л. олії, петрушка, кріп, чорний мелений перець, сіль - за смаком.

Приготування. Сушені гриби попередньо замочити в теплій воді (можна на ніч). Опісля залити їх двома літрами води (воду, в якій вимочувалися гриби, зливати не потрібно), поставити на маленький вогонь і варіть 30-40 хвилин. Цибулю почистіть, порізати півкільцями і спасерувати на олії до напівпрозорості. Свіжу капусту нашаткувати і разом з квашеною додати до цибули. Перемішати, кілька хвилин потушкувати, залити грибним бульйоном так, щоб він покрив капусту. Помідори обшпарити окропом, почистити від шкірки, порізати на шматочки. Моркву почистити і потерти на терці або порізати й разом з помідорами додати до капусти. Тушкувати на невеликому вогні до м'якості капусти. Печериці помити, порізати і додати в грибний бульйон. Туди ж викласти тушені овочі, лавровий листок, посоліть і поперчіть за смаком і варіть ще 10-15 хвилин. Наприкінці приготування забрати з солянки лавровий лист і додати дрібно порізану зелень.

Рис, тушкований з овочами

Нам потрібно: 100 г рису (круглого), 500 г капусти, цибулина, 1-2 моркви, 100 мл томатного соусу, 100 мл оливкової олії, зелена цибуля і зелень петрушки за смаком, сіль, чорний перець горошком, перець чилі і коріандр за смаком.

Приготування. Капусту нашаткуйте. Цибулю наріжте великими кубиками, моркву – кружальцями. На оливковій олії обсмажте до прозорості цибулю, потім моркву. Додайте подрібнену зелену цибулю і капусту, смажте на максимальному вогні, постійно помішуючи. Коли капуста трохи підсмажиться, додайте томатний сік і спеції, перемішайте і зменшіть вогонь до мінімуму. Додайте рис і воду. Води має бути вдвічі більше, ніж рису. Закрійте кришкою і тушкуйте до готовності рису. Готову страву посыпте зеленню і перцем чилі.

Грибний плов

Нам потрібно: 500 г рису, 300-400 г печериць, 2 моркви, 2 цибулини, 100-150 г олії, сіль, перець - за смаком, свіжа зелень - за смаком.

Приготування. Рис промити, залити теплою кип'яченою водою. Тим часом у розігрітій чавунець налити рослинну олію. Додати здрібнену цибулю й пасерувати до прозорості. Усипати очищений і натерту моркву. Гриби помити, нарізати тонкими пластинками. Коли морква стане м'якою, додати печериці, тушкувати до готовності. Додати рис і готовувати, помішуючи, 1-2 хвилини. Влити в чавунець 500 мл окропу й накрити його кришкою. Готовувати на слабкому вогні 15 хвилин. Потім рис посолити, додати спеції. За необхідності долити окропу. Акуратно перемішати й готовувати ще 15 хвилин під кришкою. Подавати плов гарячим, посыпти зеленню.

Гречка з квасолею

Нам потрібно: 1 скл. гречки, 1 скл. червоної квасолі (відвареної або консервованої), морква, цибулина, 1 ст.л. томатної пасті, олія, зелень, сіль і чорний мелений перець за смаком.

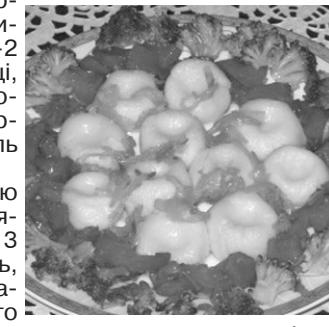
Приготування. Гречку відваріть у солоній воді до готовності. На олії обсмажте порізану цибулю і терту моркву. До овочів додайте квасолю і томатну пасту. Тушкуйте, помішуючи, пару хвилин. Висипте гречку, посоліть і поперчіть. Готуйте 1-2 хвилини, помішуючи. При подачі посыпте подрібненою зеленню.

Картопляні галушки з овочами

Нам потрібно: 500 г картоплі, 1 скл. борошна, 2 цибулини, 250 г броколі, 1-2 червоних болгарських перці, 150 мл олії, 1 ст.л. яблучного оцту, 1 ст.л. цукру, чорний мелений перець та сіль за смаком.

Приготування. Картоплю почистіть, зварити і розім'яті до стани пюре. Додати 3 ст. ложки олії, сіль, перець, борошно і замісити м'яке еластичне тісто. Розкачати тісто в джгути і нарізати галушки (шматочки можуть бути довільної форми). Зварити їх у підсоленій воді. Цибулю та перець почистити, порізати і окремо підсмажити на олії. В окріп додати цукор, оцет та 1 ч. ложку солі, викласти сувіття броколі і варити 1-2 хвилини. Викласти на тарілку галушки, посыпти їх смаженою цибулею, а навколо розклади смажений перець та сувіття броколі.

Олі'є з грибами

Нам потрібно: 200 г білих маринованих грибів, 2-3 картоплин, 2 моркви, 2 квашених огірків, 2 свіжих огірків, 80 г зеленого консервованого горошку, майонез пісний, сіль, перець, зелень за смаком

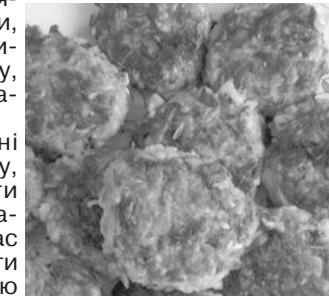
Приготування. Картоплю та моркву помити і зварити в "мундірах" або запекти в духовці. Охолодити, почистити і порізати дрібними кубиками. Свіжі та солені огірки почистити від шкірки і теж нарізати кубиками. З грибів злити маринад і порізати їх невеликими шматочками. Зелень дрібно посікти (залишити кілька гілок для оздоблення). Змішати всі інгредієнти, посолити, поперчіти і заправити пісним майонезом. Подавати, прикрасивши гілочками петрушки та кропу.

Вівсяні котлетки

Нам потрібно: 1 скл. вівсяних пластинців, 1/2 скл. води, 3 печериці, картоплина, цибулина, 2 зубчики часнику, зелень, сіль, перець за смаком, олія.

Приготування. Вівсяні пластинці насипати в миску, залити окропом, накрити кришкою і залишити набухати на 20 хвилин. У цей час картоплю очистити, натерти на дрібній терці, цибулю очистити, вимити і натерти на дрібній терці, печериці порізати маленькими кубиками, зелень посікти, часник пропустити через прес. До набряклої вівсянки додати картоплю, цибулю, часник, гриби і зелень, масу перемішати, посолити і поперчіти. Зліпити з неї котлети. Обсмажити на сковороді з олією з двох боків до рум'яного кольору.

Салат з квашеною капустою і грибами

Нам потрібно: 200 г сушених грибів, 200 г квашеної капусти, 200 г картоплі, цибулина, 2 зубчики часнику, рослинний олія, кунжутна олія за смаком, соєвий соус і зелень за смаком.

Приготування. Картоплю помийте, щільно укладіть в кастрюлю і залийте водою так, щоб вона покривала овочі на півсантиметра. Відваріть картоплю на невеликому вогні до готовності. Охолодіть. Сушені гриби вимочіть і обсмажте на олії. Додайте до грибів соєвий соус, подрібнену зелень і часник. Картоплю поріжте невеликими кубиками, змішайте з капустою, грибами і порізаною півкільцями цибулею. Перед подачею на стіл полийте салат кунжутною олією і посыпте порізаною зеленню.

Гуцульський салат "Шухи"

Нам потрібно: 500 г буряка, 200 г грибів білих сушених, цибулина, 4 зубчики часнику, олія, оливкова олія, лимонний сік, сіль, перець за смаком.

Приготування. Гриби замочити до набухання. Відварити. Нарізати соломкою. Буряк зварити, почистити, на-

терти на крупній терці. Цибулю порізати та посмажити. Часник добре розтерти у ступі. Змішати тертий буряк, гриби, цибулю, часник. Посолити, поперчіти, заправити оливковою олією, скропити лимонним соком.

Салат з картоплі і квашеної капусти

Нам потрібно: 2-3 картоплин, звареної в мундирі, 1 скл. квашеної капусти, 1 б. консервованого горошку, 2-3 ст.л. олії, 0,5-1 чл. гірчиці, зелена цибуля за смаком.

Приготування. Картоплю очистіть і наріжте кубиками, додайте квашену капусту без зайвого соєу і зелений консервований горошок. Пригответе заправку. З'єднайте і перемішайте олію з гірчицею. Заправте всі інгредієнти, перемішайте. Посипте порізаною зеленою цибулею.

Медовий кекс із курагою

Нам потрібно: 250 мл води, 2 ст.л. меду, 1/2 скл. цукру, 1/2 скл. олії, 2 скл. борошна, 1,5 чл. соди або розпушувача, сіль - щіпка, 50 г кураги, цукрова пудра для прикраси.

Приготування. Картоплю очистіть і наріжте кубиками, додайте квашену капусту без зайвого соєу і зелений консервований горошок. Пригответе заправку. З'єднайте і перемішайте олію з гірчицею. Заправте всі інгредієнти, перемішайте. Посипте порізаною зеленою цибулею.

Рогалики з повидлом

Нам потрібно: 1 скл. води, 30 г сухих дріжджів, 1 ст.л. цукру, сіль на кінчику ножа, 1/2 скл. олії, 3 скл. борошна, 1 скл. повидла.

Приготування. У теплій воді розвести дріжджі, додати цукор і щіпку солі. У миску насипати половину борошна. Поступово додавати розведені дріжджі, соняшникову олію, борошно і поступово вимішувати (тісто підходить під час замішування). Розділити тісто на 3 частини. З кожної частини розкачати коло товщиною близько 5 мм, розрізати його на 8 частин. На широку частину смужки тіста покласти 1 чайну ложку повидла, добре заліпити краї, щоб повидло не витікало, загорнути рогалик. Викласти рогалики на деко, змащене олією. Випікати в духовці до золотистого кольору.

Ягідний мус на манці

Нам потрібно: 100 г манної крупи, 300 г ягід (журавлина, брусниця, чорна або червона смородина), 200-250 г цукру, 400 мл води.

Приготування. Ягоди розім'яті, додайте 100 мл води і відіжміть сік. У відвар додайте манку і варіть на невеликому вогні до консистенції густої каші. Повністю остудіть. У кашу додайте сік і добре збійте. Маса повинна збільшитися і стати пінною. Розкладіть мус у креманки і поставте в холодильник на 4 години.

Козинаки

Нам потрібно: 100 г горіхів, 100 г арахісу, 250 г меду, 50 г цукру.

Приготування. Подрібнити горіхи. В кастрюлі змішати мед з цукром. Поставити на плиту, кип'ятити 15 хв. Висипати в медовий сироп подрібнені горішки та перемішати. Вилити суміш в емальований посуд та розрівняти. Через 10 хв. нарізати на порційні шматки та поставити в холодильник на 10 хв. Щоб дістати козинаки, потрібно посуд з ними поставити в миску з гарячою водою на кілька хвилин.

ПОРАДИ САДІВНИКАМ І ГОРОДНИКАМ

Що буде, якщо вживають дуже багато білка

Білок – це макроелемент, який є невід'ємною частиною кожної клітини людського організму. Поряд із жирами та вуглеводами, білок необхідний для нормальної роботи всіх систем організму від опорно-рухової до нервової та серцево-судинної. Білки, а точ-

ніше, амінокислоти, з яких вони складаються, формують свого роду «будівельні блоки», з яких складається весь організм. Вони відповідають за міцність кісток, регенерацію тканин (як шкіри, так і внутрішніх органів) та багато інших процесів.

Дефіцит білка загрожує різними неприємними наслідками для організму. При невеликій нестачі білка порушується водно-сольовий баланс, що призводить до затримки рідини в організмі та утворення набряків. При більш серйозному дефіциті порушується процес регенерації тканин, сильно погіршується стан волосся і нігтів, а також сильно слабшає імунітет, тому що для вироблення імуноглобулінів організму потрібні саме білки, а не жири або вуглеводи.

Тим не менш, правило «все добре в міру» ніхто не скасовував, і надлишок білка в організмі загрожує не менш небезпечними наслідками, ніж його дефіцит. Багаті білками та бідне вуглеводами та жирами харчування створює навантаження на нирки та печінку. Через це ви можете відчувати постійну спрагу та проблеми із травленням. Вони у свою чергу провокують збої у виробленні гормонів, які сильно впливають на емоційне тло, а в особливій серйозних випадках можуть стати причиною ендокринних збоїв.

Надлишок білків провокує посилену роботу нирок, які виводять продукти їхнього розпаду. Надлишок білків і нестача клітковини – прямий шлях до проблем зі шлунком, у тому числі до здууття, тяжкості, діареї та печії. У довгостроковій перспективі підвищений вміст білка та нестача інших поживних речовин у раціоні здатні провокувати несприятливі зміни в емоційному стані, аж до депресії та хронічної втоми.

Пам'ятайте, що норма білка становить не більше 3 грамів на кілограм ваги, а його загальна частка не повинна перевищувати 30% всього раціону.

Вживаючи максимально допустиму дозу білка, не забудьте доповнювати свій раціон овочами, щоб дати можливість своєму організму правильно переварити досить складний для засвоєння білок. При цьому не забувайте, що на сам процес розщеплення білків знадобиться чимало енергії, тому разом з білковою їжею організму необхідно отримати і достатню кількість вуглеводів.

Для чого оцет додають до пральної машини: господарські поради

Столовий оцет 9% має безліч корисних властивостей. І підходить він не тільки для кулінарних та кухонних справ. Оцет добре використовувати й для пральної машини. Якщо ви не знаєте причин, чому це варто робити, читайте детальніше в статті.

Відбілювання

Оцет здатен повернати речам початковий вигляд та усувати жовтизну. Цей засіб підіде для всіх білих тканин, які можна прати в машинці.

Збереження кольору

Прання в воді з підкисленням допомагає попередити втрату кольору речей. Достатньо додати склянку оцту у відсік з порошком, щоб зберегти насиченість кольору.

Надання тканині м'якості

Якісні металопластикові вікна та двері від заводу-виробника із гарантією. Найнижчі ціни. Тел.: (068) 840-38-18, (063) 407-77-14.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.

редактор
Ф.І.БЕЖНАР

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ
ПЕРІОДИЧНОГО ВІДАННЯ:
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ - 40699;
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.
Реєстраційне свідоцтво
ВЦ №1051-409 ПР.
Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря".

Картопля, помідори та інші звичайні продукти, які можуть бути небезпечні для здоров'я

Не всі продукти, які ми регулярно вживаємо в їжу, такі безпечні, як багато хто думає. Чому навіть улюблені та такі звичні продукти треба вживати з розумом.

Гриби

Ви, мабуть, подумаете, що мова йдеть про поганки, але ні. Справа в тому, що навіть їстівні гриби, такі як підберезники, білі або печериці, можуть бути небезпечними. Виявляється, гриби мають властивість накопичувати токсичні речовини, і чим старший гриб, то він небезпечніший. Тому вкрай не рекомендується вживати пе́рші гриби, що вже розвалюються, так як продукти розкладання білків небезпечні і можуть викликати отруєння.

Картопля

У картоплі міститься натуральний пестицид соланін, який є небезпечним для людини. Тому якщо ви бачите навіть трохи зелену картоплю, викидай її!

Помідори

У помідорах міститься та ж небезпечна речовина, що й у картоплі. Соланін може викликати нудоту, блювання та навіть галюцинації. Але гарна новина в тому, що побоюватися варто лише зелених помідорів. Не вживай їх в їжу, а почекай, доки дозріють. У червоних помідорах рівень соланіну знижується до допустимого рівня.

Червона квасоля

Ніколи не замислювалися, чому квасоля так довго вариться? Виявляється, у ній міститься велика кількість фітогемоглобініна – небезпечна для людини речовина. Позбувшись його можна за допомогою попереднього замочування (на 7-12 годин) і тривалого варіння. До речі, перед варінням не забудь поміняти воду на свіжую.

Кешью

Кешью – багатьма улюблений горіх, адже він дуже корисний і смачний. Але тільки не в сирому вигляді... У кешью міститься органічний токсин урушіол, який може спричинити алергічну реакцію на шкіру. Але без паніки: навіть якщо на пачці в супермаркеті написано, що кешью сирий, не переживай, насправді він пройшов спеціальну обробку, і боятися токсинів не варто.

Корисні поради по веденню господарства

Відчистити килим або підлогове покриття можна сумішшю мінеральної води і звичайної харчової соди. Для цього необхідно змішати харчову соду з сильногазованою водою в пропорціях, які забезпечують пастоподібна стан приготовленої суміші. Отриману суміш слід нанести на поверхню, що очищається кілімом, розтерти, дати їй повністю висохнути і прополоскоти килимом.

Для якісного миття вікон і дзеркал готується розчин, що складається з однієї склянки кип'яченої води і двох столових ложок оцту. За допомогою спеціального розпилювача розчин слід нанести на віконне скло або дзеркало і не чекаючи його висихання протерти тканиною. Для більш стійкого ефекту «прозорості» можна завершальним етапом протерти скло тканиною, змоченою аптечним медичним спиртом.

Засмічені зливні труби можна легко прочистити, використовуючи столовий оцет і харчову соду. Для цього треба засипати в злив мийки половину склянки харчової соди, додати половину склянки столового оцту і закривши злив пробкою, залишити на двадцять хвилин. Промити очищені від засмічення труби окропом.

Позбутися зливні труби можна за допомогою харчової соди і оцту. Уражене місце обробляється спочатку насиченим содовим розчином, потім – оцтом. Вступивши в реакцію, вони дадуть яскраво-блакитну пінку, піднімаючу шар злив. За допомогою жорсткої губки уражене місце очищаться від гриба. Щоб уникнути його повторного появи необхідно забезпечити ванну кімнату достатньою вентиляцією.

Вивести «котячий» запах в будинку легко за допомогою марганцівки. Для цього водним розчином марганцівки промивають місця, облюбовані котом для «туалету». Цей спосіб не зовсім придатний для чищення м'яких меблів і килимів, так як навіть слабо концентрований розчин марганцівки може залишити сліди.

Перекис водний може служити засобом дезінфекції, здатним тотально знищувати котячий запах, але цей розчин не придатний для обробки м'яких меблів, килимів та текстилю.

Для продовження «життя» нового вініка його потрібно занурити в гарячий концентрований сольовий розчин і залишити в ньому для пропарювання на двадцять хвилин, після чого, сполоснути чистою водою, підвісити і висушити.

Для очищення листа від пригорілого жиру треба засипати дно дека харчовою содою та промити його розчином перекису водню. Виникала реакція допоможе легко відчистити пригорілі жир.

Кожній жінці хочеться проводити за господарством якомога менше часу. Ви все ще думаете, що бути господинею важко? Дурниці! Жінка може бути в будинку справжньою феєю.

міської ради. Розробник проекту – НВПП «Анкор» м. Вінниця.

Ознайомитись та надати протягом 30 днів відповідні пропозиції та рекомендації можна у приміщенні Іллінецької міської ради (відповідальна посадова особа замовника – начальник управління житлово-комунального господарства, містобудування та архітектури Іллінецької міської ради Роїк Юрій Петрович) та на офіційному веб-сайті Іллінецької міської ради.

Громадські слухання щодо вказаного проекту шляхом презентації його основних матеріалів відбудуться о 11.00 год. 05 січня 2024 року в актовій залі адмін. приміщення міської ради за адресою: м. Іллінці, вул. Соборна, 19.

Іллінецька міська рада.

РОЗРАХУНОВИЙ РАХУНОК:
№UA653020760000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк»,
МФО 302076,
інд. код 02471361,
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефони редакції: 27-77-07.

Зам. №232849.

Наклад - 1500.

Газета віддрукована
у ТОВ "Прес Корпорейшн
Лімітед", м. Вінниця,
вул. Чехова, 12-б.
Тел. (0432) 55-63-97.

Вітаємо ветеранів війни та праці

Цього тижня свої дні народження святкуватимуть ветерани війни та праці:

90-річчя відзначатимуть мешканка с. Мізяківські Хутори - **Катерина Степанівна ЛЕШКО** та жителька с. Ріжок - **Лія Василівна НОМИРОВСЬКА** (13 грудня).

13 грудня відзначатиме день народження голова первинного ветеранського осередку с. Медвеже Вушко - **Андрій Андрійович КИРИНЧУК**.

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро чищу іменинні міцного здоров'я, достатку й злагоди в родинах, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,

Петро ВАСИЛИЧ,
голова Вінницької
районної організації
ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ» ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи розпочинаємо передплату на 2024 рік.

Передплата з поштовими послугами становить:

(61487): на місяць - 57,00 грн., на 3 місяці - 141,00 грн., 6 місяців - 267,00 грн., 1 рік - 519,00 грн.

7 грудня - хмарно, без опадів, т вдень -1...-2°C, вночі -3... -5°C.

8 грудня - хмарно, сніг, т вдень 0... -2°C, вночі -2...-3°C.

9 грудня - хмарно, без опадів, т вдень -1... -2°C, вночі -2...-3°C.

10 грудня - хмарно, сніг, т вдень 0...-2°C, вночі -3...-4°C.

11 грудня - хмарно, без опадів, т вдень 0...-1°C, вночі -3... -4°C.

12 грудня - хмарно, без опадів, т вдень +1...+2°C, вночі 0...-1°C.

13 грудня - хмарно, без опадів, т вдень +1...+2°C, вночі 0...-1°C.

ОВЕН (21.03-20.04). Постарайтеся налаштуватися на роботу. Знайдеться застосування вашому інтелектуальному потенціалу, що допоможе добитися успіху та визнання навколоїшніх. Бажано не сперечатися з начальством і не створювати конфліктної ситуації. Постарайтеся реально оцінювати свою можливості, і не засмучуватися з дрібниці і ви досягнете мети. Вихідні - законний період відпочинку, але виявіть розумну обережність в використанні часу, вам багато чого потрібно буде встигнути. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05). Сміливість і рішучість дозволять реалізувати ділові плани. Це розширити ваші можливості. Може виникнути сприятлива ситуація, яка допоможе піднятися службовими сходами. У вихідні постараїтесь не відмовляти в допомозі людям, які звернулися до вас. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06). Ви здатні на якісний ривок у професійній царині, а також успішно впораєтесь з наведенням порядку вдома. Чим більше не займаєшся - все буде вдалим. Але все ж постараїтесь знизити робоче навантаження до мінімуму. У вихідні давайте поменше обіцянок, виконати їх буде важко. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

РАК (22.06-23.07). Робота в розміряній спокійній обстановці дозволить завершити важливі справи й не занадто втомитися. Події будуть дещо непередбачуваними. Не виключено, що вони відкриють для вас близькі перспективи і в справах, і особистому житті. Підвищено навантаження здається непосильним, але скоро ви відчуєте, як відкриється другий подих. У вихідні познайомитеся з новими людьми. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

ЛЕВ (24.07-23.08). Присвятіть початок тижня

ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ

7 грудня 2023 р.

День людей з інвалідністю у Вороновиці відзначили концертом

Щороку третього грудня разом із світовою спільнотою Україна відзначає день людей з інвалідністю. Разом з нами живуть люди, фізичні можливості яких обмежені. Міжнародний день людей із інвалідністю не є святом, а по-кликаний привернути увагу до проблем цих людей, захисту їхніх прав, гідності і благополуччя.

- Цей день акцентує увагу суспільства на перевагах, які воно отримує від участі людей з інвалідністю у політичному, соціальному, економічному і культурному житті. І є нагадуванням людству про його обов'язок виявляти турботу і милосердя до найбільш незахищеної частини сус-

Магнітні бурі на грудень

У грудні настане кілька магнітних бур, які можуть негативно вплинути на самопочуття.

Працівники лабораторій Сонця ведуть цілодобове спостереження за нашою зорею і попереджають про небезпечні явища. Іноді на Сонці трапляються викиди енергії, які викликають магнітні бури на Землі. Такі явища можуть викликати перебої в роботі електронної техніки і погрішення самопочуття у метеозалежних людей.

Перша сильна магнітна бура відчувалася **3-6 грудня**. Наступна слабка магнітна бура потужністю 4 бали очікується **12-13 грудня**.

В кінці місяця прогнозується триденна магнітна бура **21-23 грудня**. У перший день її потужність складе 5 балів, потім знизиться до 4.

Остання в грудні одноденна бура силою 5 балів настає **30 грудня**.

Важливо пам'ятати, що прогноз бур на такий тривалий період є неточним і може змінюватися протягом місяця, оскільки поведінку Сонця важко передбачити.

Від метеочутливих людей часто можна почути скарги на

пільства, - сказав директор Вінницького підприємства незрячих Костянтин Ільницький.

Напередодні відзначення Міжнародного дня людей з інвалідністю колектив художньої самодіяльності Вінницького підприємства незрячих запросили до Вороновицького психоневрологічного інтернату.

Керівниця цього закладу Лілія Комар та в.о. директора обласного пансіонату для осіб похилого віку та осіб з інвалідністю Катерина Якимчук привітали мешканців і вручили їм символічні подяки.

Мешканці інтернату представили загалу свою творчість. Приміром, незрячий Валерій Поляков виконав дві пісенні композиції. Він є членом Вінницької територіальної первинної організації Українського товариства сліпих. Валерій Поляков подякував УТОСу за підтримку і подарував цій громадській організації акордеон.

Гости з Вінниці представили невелику ліричну концертну програму. Господарі приймали її з бурхливими аплодисментами. І навіть танцювали біля сцені.

Михайло МИХАЙЛОВ.

Астрологічний прогноз на 11 - 17 грудня

особливо активні роботі, позаяк результат буде прямо пропорційний витраченим зусиллям. Можна зненацька легко добитися своєї мети, головне, що вона була визначена. Стреманість, серйозність і готовність піти на вправданий ризик можуть спрямувати до вас увагу начальства та викликати його повагу. У вихідні не варто нав'язувати свою волю близьким, тоді ви набагато легше досягнете мети. Сприятливий день - середа, несприятливий - субота.

ДІВА (24.08-23.09). Для досягнення бажаних результатів необхідно використовувати такі якості, як м'якість, гнучкість і вміння йти на розумний компроміс. У цьому випадку ви з легкістю подолаєте всі перешкоди і будете переможцем навіть у найскладніших ситуаціях. У вихідні не відмовляйтися від можливості допомогти друзям, тому що в найближчому майбутньому ви можете помінятися ролями. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Досить і досить напруженій період. Бажано не ухвалювати важливих рішень, вам буде важко зробити вибір. Постарайтесь уникати конфліктів - вони можуть досить суттєво відбитися на фінансовому становищі. Вихідні сприятливі для відпочинку на природі, тільки одягайтесь тепліше. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - вівторок.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Можливі значні успіхи в просуванні кар'єрними сходами. Ви опінитеся в центрі цікавих подій. На вас очікує фінансовий успіх і гармонія в особистому житті. Але у вихідні не вірте нічим обіцянкам, обставини складуться по-іншому. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

СТРІЛЕЦЬ (23.11-21.12). Необхідно зберігати ясну голову та тверезість думок. Підтримка впливових людей допоможе вам вибороти нові позиції в діловій сфері. Деякі плани можуть не віправдати витрат часу та сил. У вихідні відвідуйте розмова з близькими людьми дозволить вирішити проблему, яка давно вас тривожила. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Настає досить сприятливий період, якщо звичайно не занадто лініватися. Усе, що ви не захотіли, буде виходити досить легко, що може навіть здивувати. Можливо, варто почати щось зовсім нове. Приділіте досить уваги дітям, їм потребні ваша порада та контроль, інакше можливі проблеми з успішністю. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02). Справи йдуть на лад. Але важливо не злякатися раптової удачі й не почати метушитися з радощів. Намагайтесь уникати перевантажень на роботі, зайва зайнятість не тільки не залишить часу, щоб радіти життю, але може негативно відбитися на здоров'ї. Вихідні варто присвятити вирішенню сімейних проблем, приділити увагу батькам. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

РИБИ (20.02-20.03). Використання нових ідей і технологій у роботі дозволять вам добитися важливих результатів. Будьте уважні у виборі джерел інформації, імовірні неточності та викривлення. Конфліктну ситуацію бажано вчасно обійти, довірійте своєї інтуїції. Вихідні - цілком підходящі дні, щоб створити в себе вдома затишок і порядок, змінити інтер'єр. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - понеділок.